

SURINAAMSCH

GOVERNEMENTS

ADVERTENTIE

COURANT EN

BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 10 Maart 1858.

Bij Gouvernements resolutie dd. 5 dezer maand No. 4, is aan den minderjarigen Lambert Hendrik Steffens vergund, zich voortaan te noemen:

Lambert Hendrik Veldema.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 11 Maart 1858.

Bij Gouvernements-resolutie, dd. 6 dezer maand No. 4, is, onder de nadere goedkeuring des konings, aan den Heer C. Rodenburg, op zijn verzoek, verleend een *ceepol* ontslag als Ambtenaar ter beschikking van den Gouverneur.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 10 Maart 1858.

Ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, zijn Brieven van Manumissie verleend geworden, als:

1o. Aan de slavin *Dorothea*, geboren in 1788, dochter van *Mietje*, toebehoord hebbende aan den boedel J. G. F. van Wossing.

2o. Aan de slavin *Lucretie*, geboren in 1824, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plant. *Vreeland*, divisie boven *Suriname en Thorarica*.

3o. Aan den slaaf *Henri*, geboren in 1810, zoon van *Luci*, toebehoord hebbende aan J. M. C. van Onna.

4o. Aan den slaaf *Christiaan*, geboren in 1806, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan S. Soesman Jr.

5o. Aan de slavin *Marij Rose*, geboren in 1830, dochter van *Jaba*, toebehoord hebbende aan plantaadje *Plaisance* $\frac{1}{2}$ (district *Nickerie*).

6o. Aan het slavenkind *Francina*, geboren in 1856, dochter van *Josina*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

7o. Aan den slaaf *Louis*, geboren in 1810, zoon van *Annetta*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan Gebrs. Reelfs.

8o. Aan den slaaf *Carolus*, geboren in 1841, zoon van *Elisabeth*, toebehoord hebbende aan plant. *Vreeland*, divisie *Boven Suriname en Thorarica*.

9o. Aan het slavenkind *Catharina*, geboren in 1856, dochter van *Marij*, toebehoord hebbende aan M. C. Hamilton.

10o. Aan de slavin *Jacqueline*, geboren in 1836, dochter van *Clara*, toebehoord hebbende aan S. B. de Vries.

11o. Aan de slavin *Lotje*, geboren in 1829, dochter van *Henriette* en haren zoon *Cornelis*, geboren in 1854, toebehoord hebbende aan plant. *Merneille*, divisie boven *Suriname en Thorarica*.

12o. Aan het slavenkind *Louisa*, geboren in 1856, dochter van *Jetta*, toebehoord hebbende aan J. Gisius, en

13o. Aan den slaaf *Willem*, geboren in 1820, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan P. Sichterman (nu boedel.)

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1o. *Sabina Dorothea Ossing.*

2o. *Magdalena Lucretia Reelan.*

3o. *Joseph Hendrik Onna.*

4o. *Daniel Christiaan Esman.*

5o. *Marij Rose Oostburg.*

6o. *Maria Francina Loenen.*

7o. *Louis Lambert Inhuizen.*

8o. *George Carolus Visler.*

9o. *Marij Classina Namilton.*

10o. *Carolina Jacqueline Kersout.*

11o. *Geertruida Lotje Brookel.*

Cornelis Brookel.

12o. *Louise Carolina Giessen.*

en 13o. *Christiaan Willem Put.*

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

12 Maart. Van het slavenkind *Anna*, geboren in 1855, dochter van *Dorothea*, toebehoorende aan Plant. *Ephrata*, divisie *Matappica*.

» » Van de slavin *Annette*, geboren in 1790, wier moedersnaam onbekend is, en haren zoon *Frans*, geboren in 1816, toebehoorende voor den vrijdom aan G. Ina nuel.

» » Van den slaaf *Jan Baus*, geboren in 1826, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan Plant. *George Hendrik* $\frac{1}{2}$ aandeel, aankomende G. C. Henkel geb. Vogt, divisie *Matappica*.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 12 Maart 1858.

Op den 26 Februarij 1858, is in het

district *Nickerie*, aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van Isac d'Fonseca

en

Truitje Jeanette Siproon- of Jeanette Geertruida Sipra Wijnand.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

J. F. SAILE VANIER.

Eerste Afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 12 Maart 1858.

Op heden, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Alexander Fauth

en

Marianna Rub.

Christiaan Cornelis Haaften

en

Geertruida Charlotte Wartena.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

J. F. SAILE VANIER.

Eerste Afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgelopen week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de Stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slavin *Livia*, aankomende S. M. Samson.

De slavin *Margaretha*, aankomende D. de Barrios.

De slavin *Caro*, aankomende J. A. A. Salomons.

Terwijl sedert ultimo Februarij, nog als afwezig zijn opgegeven:

De slaaf *Jacobus*, aankomende pl. *George Hendrik*.

De slaaf *Winst*, aankomende J. H. Kruse.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aange- maand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoo- danige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Febru- arij 1834 (G. B. No 1) vastgesteld.

Paramaribo, den 12 Maart 1858.

De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transporten.

(3643) Den 9 Maart 1858. W. Shields aan A. Campbell van het Huis en Erf aan de *Kerkstraat* in het district *Nickerie*, bekend onder Lot No. 35.

Den 10n., de Exploiteur aan R. F. Böhm, van den grond *Vredeslust* aan het pad van *Wanica*

Paramaribo, den 10 Maart 1858.

De Griffier bij het Gerechtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

BEKENDMAKING.

Bij dispositie van het Gerechtshof in de Kolonie *Suriname* van den Tweeden Februarij 1858, is op daartoe gedaan verzoek Betje Romein gesteld onder Curateele, en tot haren Curator benoemd Adriaan Hagoort van Borcharen.

Paramaribo, den 10 Maart 1858.

De Griffier bij voormeld Hof,
(2906) MARTINI VAN GEFFEN.

De TEREGTZITTINGEN van het Collegie van *Kleine Zaken*, te rekenen van HEDEN tot en met *Ultimo April* dezes jaars, gehouden zullende worden in de zaal van het gebouw voor het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zoo wordt hiervan bij deze aan het Publiek kennis gegeven.

Paramaribo, den 12 Maart 1858.

De Griffier van hetzelfde Collegie,
E. J. VAN WIJHE.

Verkoop bij Executie

ten overstaan van den Griffier van het Collegie van *Kleine Zaken* onder andere slaven, de slaven *Christiaan, Ferdinand en Adrian*, allen aankomende Weduwe J. A. KNIPSCHAAR.

Deze Executive verkoop zal plaats vinden op Woensdag den Zeventienden Maart c. k. des voormiddags ten negen ure voor het lokaal alwaar het Collegie van *Kleine Zaken* vergadert.

Het Proces Verbaal van arrest of in beslag-neming ligt ter visie ter griffie van het Collegie voormeld.

Paramaribo, den 12 Maart 1858.

De Deurwaarder bij het Collegie van *Kleine Zaken*,

(3509) ABM. FERNANDES JR.

Gemengde Berigten.

De *Times* behelst een leidend artikel, hetwelk men als het ware beschouwen kan als een antwoord op hetgeen de heer de Morny in zijne aanspraak tot den Fr. keizer heeft laten doorschemeren, ten opzichte van de gastvrijheid, welke Engeland aan de staatkundige vluchtelingen verleent.

In geheel Europa, zoo wordt onder anderen in het artikel gezegd, zal de aanslag van de rue Lepelletier een geweldigen indruk maken, want ieder souverain, ja elke natie, zal zich zelven in den persoon van keizer Napoleon, die de orde en stabiliteit op het vasteland vertegenwoordigt, bedreigd zien.

De moordenaars zijn, naar het schijnt, meestal Italianen en de aanslag is naar allen schijn ook door Italianen ontworpen en uitgevoerd. Nu zijn wij er op voorbereid dat te Parijs en elders weder stemmen zullen opgaan tegen de vrijheden, welke Engeland verleent aan de in eeuwigdurende vijandschap met de regeringen van het vasteland levende vluchtelingen. Om dus de aanmerkingen van het buitenland te voorkomen, zullen wij het publiek nu reeds op den toestand der verschil-

lende vluchtelingen hier te lande opmerkzaam maken.

Het is zeker, dat niet alle vluchtelingen tot eene en dezelfde klasse behooren of dezelfde zienswijze zijn toegedaan. De regeringen van het vasteland zijn zoo streng te werk gegaan, dat de constitutionelen, die slechts streefden naar eene zoo gematigde vrijheid als wij bezitten, zich te Londen ophouden naast de communisten, die van een' algemeenen roof droomen, en nevens die zoogenaamde Brutussen die kleine bommen voor een groot bloedbad vervaardigen.

De Duitschers evenwel, zelfs wanneer zij tot de uiterste partij behooren, trachten in den regel op de eene of andere eerlijke wijze hun brood te verdienen. Zij redetwisten wellicht tienmaal daags over de theorien van eigendom en regering en komen dan tot het besluit dat het bestaan van koningen en kapitalisten volstrekt niet overeen te brengen is met de eischen der sociale wetenschap; doch in weerwil van dit alles blijven zij rustig onder het bestuur van koningin Victoria voortleven, hoewel ons regeringstelsel in hunne oogen eene staatkundige huichelarij is.

De Franschen, hoewel zij hevig declameren, hebben naar wij gelooven, geene groote neiging tot geheime zamenzweringen. Men kan van hen over het algemeen niet zeggen dat zij hartstogtelijker of boosaardiger zijn, dan te verwachten is van lieden, die wrevelig en vergramd zijn over hunne verbanning naar een land waar men weinig sympathie voor hen heeft.

Anders is het gesteld met de wraakzuchtige en bloeddorstige Italianen. Zelfs in hun midden, zelfs in die kleine kolonie van ballingen, hoort men niet zelden van gewelddadigheden. Hoe deze menschen de waakzaamheid onzer politie weten te misleiden, blijkt uit het voorgevallene met zekeren Forchini, een man namelijk, die aan drie of vier zijner kameraden dolksteken had toegebracht, slaagde er in zich uit de voeten te maken, zonder twijfel met den bijstand der geheime broederschap.

Hoewel wij van oordeel zijn dat het parlement gevoegelijk aan elken minister het regt zou ontzeggen, een' vreemdeling die van de eene of andere misdaad overtuigd is, op de loutere aanwijzing van een' vreemden politieagent aan te houden en het land uit te zetten, — hoewel een land als het onze, dat duizende buitenlandsche arbeiders aan het werk houdt, onmogelijk er aan denken kan den vreemdeling te beperken, zoo zoude men toch eenigermate acht kunnen slaan op de verrigtingen van bekende zamenzweerders. Wij hebben gesproken van het onderscheid dat tusschen de vluchtelingen bestaat, omdat wij gelooven dat de klasse tot welke Pianori, even als de thans gevangen genomen sluipmoordenaars behooren, niet talrijk is. Zij bestaat naar onze overtuiging bijna alleen uit Italianen; deze staan ongetwijfeld met elkander in betrekking; hunne sluiphoecken zijn bekend; aan onze politie moet hun komen en gaan van en naar Engeland in het oog vallen. Wij zeggen niet dat de regering hen onder opzicht moet plaatsen, doch telkens wanneer de buitenlandsche politie de eene of andere bepaalde aanklagt tegen hen kan inbrengen, dan wordt het de pligt der Engelsche autoriteiten om een onderzoek in te stellen.

De natie zal, naar wij meenen, aan de regering

steeds de behulpzame hand bieden, bij elke billijke tusschenkomst, welke de onderdrukking van zulke afschuwelijke complotten, als het thans te Parijs mislukte, ten doel heeft. Wij wenschen niet, dat Engeland het toevlugtsoords worde van de lafhartigste sluipmoordenaars. Wij moeten evenwel verklaren, dat de toon, waarop de president van den Franschen senaat en andere staatsdienaren zich in hunne adressen van gelukwensching hebben geuit, alles behalve geschikt is om aan eventuele voorstellen van de Fransche regering eene goede ontvangst voor te bereiden. Wij geven echter de verzekering dat de Britsche natie den sluipmoord evenzeer verfoeit als het Fransche volk en gaarne medewerkt om hem te verhinderen of te straffen. Doch de Fransche regering zelve moet daarbij het meeste doen. Het blijkt overigens dat de werking van het geheele stelsel van paspoorten en van politie maatregelen niet veel beteekent. Een 20 à 30tal Italianen vestigt zich te Parijs; zij komen en gaan ongehinderd onder verdichte namen, het zijn bekende democraten en zelfs voortvluchtige moordenaars en toch kunnen zij het Kanaal passeren en zich in de Fransche hoofdstad vestigen. Nog meer: zij vervaardigen of voeren in Frankrijk in een aantal grenaten van 4 à 5 duim doorsnede; zij zijn met dolken en revolverpistolen gewapend; zij komen in grooten getale voor den ingang der Opera bijeen, en hoewel de politie over zoo vele hulpbronnen te beschikken had, dat door de ontploffing terstond 28 politie-agenten gekwetst werden was het aan de moordenaars toch mogelijk dit alles ten uitvoer te brengen zonder den minsten argwaan op te wekken, en eene daad te volvoeren, door welke 102 personen werden gedood en gekwetst.

Indien dit alles mogelijk is in weerwil van de waakzaamheid der politie op het vaste land, dan moet men zich niet zoo beijveren op de Engelsche zorgeloosheid te wijzen. Doch het blijft niettemin de pligt van onze politie om aan de Fransche alle hulp te verleenen, en wij zijn overtuigd dat zoo het feit, dat staatkundige uitgewekenen op Jersey bommen vervaardigden, ter kennis van den minister van binnenlandsche zaken gebragt ware, deze onmiddellijk een behoorlijk onderzoek zoude bevelen hebben.

Wij hopen dat de Fransche regering voortaan beter onderrigt moge worden van de aanslagen, welke men tegen haar mogt smeden en waarschuwen de vluchtelingen van alle categorien, dat zij op geen medelijden of genade in Engeland moeten rekenen, wanneer men mogt ontdekken dat zij een complot smeden tegen de eene of andere buitenlandsche regering. Zoo lang zij zich in Engeland bevinden, bezitten zij al de regten van het Engelsche volk en niemand mag het hun lastig maken. Doch wanneer zij trachten hunne moorddadige plannen op Engelschen bodem voort te zetten, dan moeten zij zich voorbereiden op de zwaarste straffen, die de wetten des lands hun kunnen opleggen.

De Engelsche bladen deelen een uit Indie ontvangen journaal van de lotgevallen der bezetting van Lucknow mede, geschreven door haren commandant, den brigadier Inglis. Een journaal is het eigenlijk niet, maar het zijn aan elkander gehechte duidelijke mededeelingen, waarvan het volgende een uittreksel is: Des avonds van den 20sten Junij ontving de te vroeg gestorven sir Henry Lawrence te Lucknow het eerste berigt,

dat de muiters in aantocht waren. Den volgenden dag trok hij hun tegemoet. Doch hij had hunne magt te gering geschat en toen juist in het beslissende oogenblik zijne kanonniërs (uit Oude aangeworven lieden) verraderlijk tot den vijand overliepen, moest hij zich gelukkig achten nog met een groot verlies het residentschap weder te kunnen bereiken. Thans kwam het er op aan dit te behouden en om dit met zulk een geringe schaar strijdbare mannen te kunnen doen, moest het oude fort prijs gegeven worden. Men liet het met zijne 240 vaten buskruit en 6 miljoen patronen nog tijdig en zonder verdere ongevallen in de lucht springen. Sir Henry Lawrence stierf den 2den Julij, men kan wel zeggen ten gevolge van een onbegrijpelijke eigenzinnigheid. Den dag te voren was in het vertrek, waar hij met een vriend zat, een bom nedergevallen, zonder hun eenig letsel te veroorzaken. Allen verzochten hem nu het door de vijandelijke kogels bedreigde vertrek tegen een ander te ruilen. Hun verzoek baatte niet. Den 2den kwam weder een bom in het vertrek binnen dringen en ditmaal werd sir Henry er door getroffen. Hij stierf eenige dagen later aan de gevolgen der becomen wonden.

In het begin van Julij was het residentschap hermetisch door den vijand ingesloten. Dag en nacht werd het uit 20 a 25 stukken, welke soms slechts 150 voet van de Engelsche verdedigingswerken geplaatst waren, beschoten. Alle gebouwen in den omtrek waren door den vijand bezet, en onder bedekking er van, onderhield hij een geweldig vuur op de belegerden en dikwijls vuurden 8000 man te gelijk. Op die wijze verstreken onder aanhoudend strijden en de grootste ontberingen 87 dagen, tot Havelock en Outram als de eerste redders opdaagden. Viermalen had de vijand een algemeenen storm gewaagd en verscheidene keeren de zwakste punten ondermijnd. Om aan dergelijke aanvallen te wederstaan moest wanhopig gevochten worden. Ieder hielp naar zijn vermogen en de vrouwen deden het hare; zij verpleegden de gekwetsten, hielpen de lijken begraven en hanteerden met de anderen de spade. Op die wijze alleen was het mogelijk dat de vijand, in weerwil van zijne ontzettende overmagt, gedurende 87 dagen op de bezetting geen duim breed grond kon winnen. Eere komt hierbij toe aan de trouwe inlandsche soldaten van het 13, 48 en 71 regiment, welke mede tot de bezetting behoorden. Hunne trouw heeft in het vuur de proef doorgestaan. Diegenen hunner, welke deze voorvallen hebben overleefd, zullen te zamen tot één regiment vereenigd worden, dat den naam van het regiment van Lucknow zal voeren, en ook op andere wijze zullen deze dapperen beloond worden. Later toen Havelock en Outram reeds in Lucknow waren binnengedrongen, bevond zich de bezetting met de redders nog in zeer hagchelijken toestand. Eerst de aankomst van sir Colin Campbell met zijn leger, maakte een einde aan hun lijden.

Het huis Rothschild heeft te London het prospectus verspreid van een ontwerp tot het aanleggen van een spoorweg in Brazilië, ten einde daardoor de handelsbeweging te bevorderen in die districten, welke de meeste suiker, tabak en katoen opbrengen. Het vereischte kapitaal bedraagt 1,800,000 p. st., hetwelk vertegenwoordigd zal worden door aandeelen elk van 20 p. st. Een tijdvak van 10 jaren wordt toegestaan tot voltooiing der voor dien spoorweg

vereischte werken, welke volgens de gedane opmetingen in vijf jaren ten einde gebragt kunnen worden. De Braziliaansche regering verleent de concessie voor dezen spoorweg ten allen tijde, en waarborgt gedurende 90 jaren een intrest van 7 pCt. Zoodra de interest meer dan 7½ pCt. bedraagt, zal het meerdere met de Braziliaansche regering gedeeld moeten worden. De maatschappij, welke de concessie verkrijgt, zal den naam dragen van: Spoorweg-maatschappij van Bahia en San Francisco.

Nabij Breda is in de maand Januarij II. overleden een man, die om zijne diensten aan het vaderland en de overzeesche bezittingen bewezen, om zijne omvattende kennis, zijn verdraagzaam geest en menschlievend karakter zich veel naam had verworven; mr. H. G. Baron Nahuys van Burgst, generaal majoor, oud raad van Ned. Indië, kommandeur der orde van den Ned. Leeuw, ridder der militaire Willems orde en van het Legioen van Eer. Den 28 Maart 1782 te Amsterdam geboren, mogt hij alzoo een zes-en-zeventig jarigen ouderdom bereiken. Hij was de broeder van den edelen Rutger Jan Schimmelpenninck, en van diens beginselen van bezadigden vooruitgang doortrokken. Aanvankelijk de regtsgeleerde loopbaan betreden hebbende, kon hij zijne zucht tot een meer avontuurlijk leven niet onderdrukken, en de gebeurtenissen des tijds waren wel geschikt om die zucht te voeden. In het laatst van 1803 vertrok hij, als raad van finantien en domeinen naar Batavia, geraakte aan de Kaap gevangen, weder in vrijheid, doch kwam door allerlei lotgevallen heen, na Batavia maar kort te hebben aangedaan over N. Amerika naar zijn vaderland terug. Maar het Amerikaansch schip waarop hij zich bevond, werd genomen. De heer Nahuys wist door zijne tegenwoordigheid van geest, belangrijke depeches voor de Nederlandsche regering te redden. Daardoor verwierf hij zich de onderscheiding, dat koning Lodewijk hem in 1808 koos tot het overbrengen van zijne depeches aan den maarschalk Daendels, in steeds hagchelijk geworden omstandigheden voor moederland en kolonien. In het gewaad van een matroos waagde de heer Nahuys het eerst naar Engeland te gaan, zich daar weder over Noord-Amerika naar Java te begeven, alwaar hij 't zelfde jaar nog behouden aankwam. Hij werd er commissaris en inspecteur der houtbosschen en kweet zich niet alleen van die betrekking met veel ijver maar ook ter betuiging van vele rooverbenden, die destijds Java's binnenland onveilig maakten. Verleerle waren verder zijne lotgevallen, als gevolgen van de wisselingen van bestuur in het moederland en de overzeesche bezittingen; hij onderscheidde zich door krijgsverrigtingen, om Java aan de Engelschen te betwisten en de minister Guizot heeft hem later deswege de meest vleijende schriftelijke verklaringen doen overhandigen.

Na krijgsgevangen te zijn geweest, kwam hij, na den gelukkigen keer van zaken, in 1811 in het vaderland terug, woonde het volgende jaar den korten maar beslissenden veldtocht bij als vrijwilliger, met den rang van majoor bij den staf van gen. Chassé. Hij was een der eerste Ned. officieren, die, na het herkrijgen van 's lands onafhankelijkheid, weder den voet op Java's bodem zette, waar hij de komst der commissie van weerinbezitting aankondigde. Hij is sedert in het burgerlijk en militair gezag aldaar, en in de buitenbezittingen van trap tot trap opgeklimmen. In 1816 benoemd tot resident te Djocjocarta, in 1818 tot commissaris ter kust van Borneo, viel hem de moeilijke taak te beurt, een paar jaar later de bezitting van Bencoelen, uit de handen van sir Stamford

Raffles over te nemen, en werd hij tot gouv. aldaar aangesteld. Hij legde groote geestkracht aan den dag bij den oorlog op Java, zoowel door het tegengaan van zamenzweringen aan de inlandsche hoven als te veld. Men kent ook zijne gewigtige diensten later ten hove van Soeracarta, alwaar hij eenen nieuwe uitbarsting voorkwam. Hij zag zich vervolgens, in de laatste jaren, die hij op Java doorbragt, het lidmaatschap in de hooge regering en van den raad van Ned. Indië toekennen. Na 1836 vestigde hij zich bepaaldelijk in Nederland, alwaar hij door menige voortbrengselen over de Indische belangen toonde, hoezeer hij op de hoogte daarvan was, en waar hij maatregelen hielp uitlokken en overwegen, welke sedert hun beslag hebben erlangd. Onder zijne vele geschriften herinneren wij slechts aan zijn werk over Bencoelen, de verzameling der rapporten over den Javanischen oorlog, zijne Beschouwingen over Ned. Indië, en men mag hier thans bijvoegen, die, welke hij verleden jaar, zonder naam, heeft uitgegeven over de gewigtigste onderwerpen, die aan de orde van den dag waren: de onderwijs-kwestie en de Indische drukpers. Ook hier verloochende de grijsaard niet wat de grondtrekken van zijn karakter waren, rondborstigheid die zich met kalnte, verdraagzaamheid en bezadigden vooruitgang paarde. Zijn overlijden zal door velen binnen- en buitenlands betreurd worden.

Den 15n. Januarij ten ure, heeft op het onder Princenhage (bij Breda) gelegen kerkhof der Protestantsche gemeente, zijne teraardebestelling plaats gehad. Het lijk werd met groote deftigheid in den met vier schimmels bespannen lijkwagen en door een aantal rijtuigen gevolgd, van zijn kasteel, naar de begraafplaats Zuilen gebragt, voorafgegaan door de met haar, in rouwfloers gewikkeld, vaandel opgetrokken handboogschutterij van St. Sebastiana, te Beek, waarvan de achtbare ontslapene sedert jaren het eerste beschermheerschap voerde. Daar achter volgde de Liedertafel Coecilia, van Princenhage, die den generaal Nahuys als eereid, mede den laatsten tol harer hooge waardering wenschte te brengen. Bij den geopenden grafkelder, wijdde een der boezemvrienden van den edelen afgestorvene, de heer dr. Wap, aan 's mans nagedachtenis een zakkrijke hulde, die gesproken bleek te zijn als uit het hart van een talloze schaar van toegestroomde belangstellenden en beweldadigden, die allen, in diepen weemoed getuigen kwamen, zijn van deze roerende plegtigheid. Na de korte lijkrede, sprak de verdienstelijke onderwijzer Biesens, van het dorp Beek, uit naam der handboogschutterij, een hartelijk, krachtig woord, en droeg ten slotte de bovengenoemde liedertafel, op meesterlijke wijze, een treffend graflied voor, waarna de heer J. A. van der Burgh, lid van den gemeenteraad van Breda, in zijne betrekking van laatsten wilsuitvoerder des overledenen, uit naam van diens hooggeschatte familie, allen ten hartelijkste dank zeide voor de innige blijken van de teederste vereering, aan een man gewijd, die met regt aanspraak mogt maken op den titel van menschenvriend, en wiens herinnering in zegening zal blijven, zoowel in Nederland, waarvan hij een sierraad was, als in onze overzeesche bezittingen, waar hij gedurende meer dan dertig jaren, al zijne beste krachten en talenten, in den ruinsten en schitterendsten werkkring, met de pen niet slechts, maar ook meermalen met den degen, ten toon spreidde; steeds zijn fraaije wapenspreuk gedenk: „non sibi sed patriae,” — niets voor zelve, maar alles voor het vaderland.

Burgerlijke Stand.

Van den 5den tot den 11den Maart 1858, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 6den, Abraham James Marius Aarland, 9 maanden en 11 dagen. Idem, Maria Gijberta Paulina Schuur, 14 jaren. Den 7den, Carel Osdorp, 45 jaren. Den 9den, Philippina Johanna Jeger, Echtgenoot van Peter Mac George, 54 jaren. Den 10den, J. . . Martin, 29 jaren. Den 11n., Marius Frederik Tomeshuijzen, 1 jaar en 6 m.

Scheepvaart. AANGEKOMEN.

Den 12den dezer, de Kol. Schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij.

ADVERTENTIE.

Societeit: de Vriendenkring.

Algemeene Vergadering op **HEDEN AVOND** ten half acht ure.

[3506]

Verandering van Woonplaats.

**De WINKEL van
P. J. BOAS,**

is thans gevestigd in het Huis aan de *Watermolen straat*, laatst bewoond door den WelEd. Heer H. SAWYER. (3505)

(3478) De Vendumeester **J. F. FAVEREIJ**, zal op **DONDERDAG** den 18 Maart e. k. mede ten zijnen huize verkoopen: Eene partij **regtsgeleerde BOEKWERKEN**.

Een volledig Exemplaar van M. NOËL CHOMEL'S, *Algemeen Huishoudelijk, Natuur-, Zedekundig- en Kunst Woordenboek*, in half Eng. band. — Adres ter dezer Drukkerij. (3477)

Kapt. D. H. TJAKKES,

voerende het schip *Theodora Josina*, recommandeert zijnen onderhebbenden bodem ter inlading van KOFFIJ, KAKAO, KATOEN en HOUT; zullende hij tegen **MEDIO APRIL** a. s. vertrekken. (3504)

Paramaribo, den 11 Maart 1858.

DE ZALFEN PILLEN VAN HOLLOWAY doen verbazende uitwerking in geval van brandwonden.

E. Z., te Maastricht, had zich met kokend water deerlijk gebrand. Hare rechterzijde en been vooral waren in een' beklagenswaardigen toestand. Op het oogenblik van het toeval had men een middel aangewend, waardoor het vleesch tot op het been zich afschilde. Men riep vervolgens geneeskundige hulp in, doch al spoedig was haar toestand hopeeloos. Een vriend die haar bezocht, en wiens been door de Zalf en Pillen van Holloway genezen was, beval haar dezelve aan. Zij volgde dien raad op, en in veertien dagen tijds was zij genezen, en heeft uit erkentelijkheid hare genezing aan den professor Holloway schriftelijk medegedeeld.

Deze Zalf en Pillen zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat* a f1, f3 en f5. (3503)

MAIL-NIEUWS.

Bij het ter perse leggen dezès, ontvangen wij onze brieven en dagbladen per de Mail. — Wij haasten ons, onzen lezers de voornaamste nieuwstijdingen daaruit kortelijk mede te deelen:

Onze geachte Gouverneur, de Heer C. P. SCHIMPF, is door Z. M. den Koning bevorderd van generaal majoor titulair tot generaal majoor effectief, bij het Nederl. Indisch leger, waarbij Z. H. Ed. G. als gedetacheerd wordt gevoerd. Z. M. heeft wijders den kommandant der Zeemagt in de W. Ind., den kap. ter zee G. Vogel poot, bevorderd tot Schout bij nacht en benoemd tot kommandant der Zeemagt in Oost Ind. en tevens tot inspecteur der Marine aldaar; bevordering en benoeming zullen echter eerst ingaan, als gemelde hoofdofficier met den thans door hem gekommandeerden en ter versterking der Zeemagt in Oost Indie derwaarts bestemden bodem, de *Prins Maurits der Nederlanden*, aldaar zal aangekomen zijn. De tegenwoordige titularis, vice adm. Bouricius, heeft zijn ontslag gevraagd. Tot bevelhebber der Zeemagt in West Indie is door Z. M. benoemd de kap. ter zee A. baron Collot d'Escurijs, wien tevens het bevel is opgedragen, over de derwaarts bestemde kuil-korvet *Juno*, welke den 16 Maart in dienst zal gesteld worden.

Onder de belangrijkste mutaties meldt men ons nog de bevordering tot generaal majoor bij het Ned. Ind. leger van den gen. majoor titulair C. A. de Brauw en den kolonel (chef van den generalen staf) E. C. C. Steinmetz. — De schout bij nacht W. J. Jollij is met den 1sten April op pensioen gesteld.

Een detachement militairen van 60 man, zou den 15den Februarij te Nieuwe Diep aan boord gaan van het schip *Maximiliaan*, kapt. W. B. Schille, naar herwaarts bestemd. Het wordt gekommandeerd door den kapitein der artillerie S. Pijpers, met medegeleide van den 2den luitenant der artillerie H. W. van Hasselt.

Onze post van 5 Januarij is den 6n. Februarij in het Moederland aangekomen.

Het voorloopig verslag van de commissie van rapporteurs, over het bekende ontwerp betreffende deze kolonie, is thans openbaar gemaakt. Het is een lijvig stuk, dat blijkbaar met groote zorg is gesteld.

De Staats-commissie belast met het onderzoek van het vraagstuk der kolonisatie, was met haren arbeid gereed en had haar verslag den Koning aangeboden. Men meldt ons dat dit stuk openbaar gemaakt zal worden.

Den 9n. Februarij was de Tweede Kamer ter hervatting harer werkzaamheden weder bijeengekomen. Den 12n. daaraanvolgende zijn de beraadslagingen begonnen over de bij onze lezers bekende finantieele ontwerpen. Gedurende de twee zittingen, die het vertrek van deze Mail waren voorafgegaan, was het getal der bestrijders van die ontwerpen, aanzienlijk grooter dan dat der verdedigers. Ofschoon dit echter op zich zelf geen grond geeft om te gelooven dat die ontwerpen vallen zullen, zoo achtte men toch hun lot zeer twijfelachtig.

De weersgesteldheid bleef in het Moederland van den gewonen toestand afwijken. De vorst, die, tijdens onze vorige berigten afge-

zonden werden, pas en voor de tweede maal ingevallen was, hield al spoedig weder op, toen een noordwester storm het ijs met snelheid deed verdwijnen en tevens het water zoodanig opdreef, dat meest alle zeeplaatsen gedeeltelijk onder water geraakten.

Door deze wateropstuiving, gepaard aan den springvloed, die ongeveer gelijktijdig plaats had, ontstond er een zonderling contrast. De Maas, buiten hare oevers tredende; zette een gedeelte van Rotterdam onder water, terwijl de waterstand in den Rijn en IJssel van dien aard was, dat men droogvoets van Arnhem naar Westervoort wandelde *over de bedding* der rivieren. Voor Westervoort passeerde men den IJssel droogvoets voor Arnhem, kon men den Rijn doorwaden, door zich tot aan de kniën nat te maken. Op sommige plaatsen werden die rivieren met vrachtwagens gepasseerd. Te Arnhem is de Rijnscheepvaart zeer verarmd, zoo zelfs dat voor vele kleine schippers de openbare liefdadigheid was ingeroepen. Den 9n. viel de vorst ten derde malen in en vulde dadelijk de rivieren met drijfsijs; doch ook nu hield zij maar een paar dagen aan en verdween tegelijk met een aanvankelijk en zeer gewenschte verhooging van den waterspiegel.

De prijzen der levensmiddelen bleven voortdurend laag en in den handel was nog geene meerdere levendigheid te bespeuren. Uit de beide groote handelssteden stroomden vele adressen naar de Tweede Kamer, om op eene verandering in de suiker wetgeving aan te dringen. In de maand Januarij was volgens gouvernements opgaven, aan suiker accijns in hoofdsom ontvangen f51,797.83.

Ofschoon de gezondheidstoestand voldoende moge geacht worden, meende men daar meer dan anders de kinderpokken waar te nemen. Dit was in de hoofdstad zelfs van dien aard, dat het gemeente bestuur voorzorgs maatregelen heeft moeten nemen. Ook in sommige garnizoenen werd dit waargenomen en tot eene hervaccinatie der militairen overgegaan.

Als een belangrijk feit deelen wij mede dat de stad Canton, op den 29 Dec. jl., door de Engelsch-Fransche magt, na een hevig bombardement, is ingenomen.

Handels-Berigten.

Rotterdam, 13 Februarij.

Koffij. Met onbeduidenden handel en de prijzen onveranderd.

Suiker. (ruwe). Onveranderd.

Katoen. In eene willige stemming. Het artikel is echter niet levendiger niettegenstaande de gunstige buitenlandsche berigten.

Huiden. Nominaal en onverkoopbaar.

Arrowroot. -38 a 40 ct.

Kwassiehout. f5 a f6.

Toncaboonen. f1,50 a f1.60.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 7 Febr., *Willem en Carel*, Steenveld. Den 10n. *Martina Adriana*, van 't Hoff. Beiden van hier.

IN LADING TE AMSTERDAM NAAR HERWAARTS.

Maximiliaan, Schill; *Compagnie*, Kuijper; *Triton*, Duinker; *Juno*, Roszberger.

Gedrukt bij J. C. Muller Az.